

За Ернестина Сталева – с преклонение

В България името ѝ е известно почти само на онези, които се занимават с Паневритмия. Когато се задълбочихме в материалите, изпратени на списанието от Антоанета Крушевска от САЩ, възхищението ни от тази необикновена българка, живяла и творила далече от България, нарастваше. Богато надарена с талант за изкуства, ползваща шест езика, тя буди възхищение преди всичко с духовната чистота и отдаденост на Школата и със сърдечността, които бликат от писмата ѝ. Макар и отдалеч, Ернестина съпреживява всичко, случващо се в Братската общност тук. Когато се появява заплахата да бъде посегнато на мястото, където са положени тленните останки на Учителя, тя написва две писма до най-влиятелните духовни фигури според нея – Генералния секретар на ООН и Върховния ръководител на могъщия Розенкройцерски орден АМОРК. Последното писмо е особено трогателно с бликащата от сърцето ѝ любов и преданост към Учителя, Изгрева, учението. Отговорите, както може да се очаква, са твърде формални. Но със сигурност нещо се е задвижило от нейния вик за помощ.

Множество изпратени материали, които нямаме място да публикуваме тук, свидетелстват за широкото разпространение и успеха на курсовете по Паневритмия, провеждани от нея. Едно писмо от пребиваващата в Париж Ярмила Менцлова показва колко високо е оценявала тя уменията на Ернестина в областта на Паневритмията.

Двата биографични източника, които ползваме в настоящия материал, са нейните недовършени спомени и биографията ѝ, публикувана при заминаването ѝ от този свят.

С тези няколко материала ви представяме една ученичка от Школата на Бялото Братство. Ж.З.

Ерна рисува.

Dearest Erna,
Thank you for your
chain of presence with
us during Panerhythmy.
You are wonderful! Jackie Husterlitz

„Ернестина Сталева (1914–2005) танцува за последен път последния уикенд на Маунт Полуке (Mount Polux). Тази деветдесетгодишна българка, един свободен дух, водеше своите ученици повече от 40 години в свещения танц, наречен Паневритмия.“

Тази публикация в Амхърст бюлетин от 19 август 2005 г. събира в няколко думи един богат и отдаден живот.

Ерна, както я наричат приятелите ѝ, е родена в София през 1914 г. На 20 години се запознава с учението на Духовния учител Петър Дънов. Не след дълго тя се включва към неговите последователи в техния център на „Изгрева“. Там среща бъдещия си съпруг, Георги Сталев, който е цигулар и също е последовател на Учителя.

През 1947 г. семейството, включващо вече и дъщеричката ѝ Боряна, се преселва в Чехословашката република, където остава да живее 11 години. По това време Ернестина се развежда, но запазва добри отношения с мъжа си. Животът ѝ не е лек и е принудена да работи нископлатени работи, за да се изхранват с дъщеря ѝ. Понякога има късмета да продаде някоя картина или да участва в певчески рецитали.

През 1958 г. те емигрират във Виена. През следващата 1959 г. Ерна приема едно предложение да се премести в Нортхемптън, Масачузетс.

След няколко години тя се установява на работа в отдела за чуждестранна литература в библиотеката на Смит коледж, където нейното владеене на 6 езика е особено ценно. След това работи в библиотеката на Масачузетския университет и в крайна сметка се пенсионира като служител в библиотеката на Файв коледж.

Ернестина Сталева започва да танцува Паневритмия в Смит коледж, преди да открие мястото Маунт Полуке в Амхърст, с неговата всеобхватна гледка. Тя е преподавала движенията на тези упражнения, дадени от Учи-

Erna - You are a
treasure. I'm
Proud + joyous to
have danced with
You, and to feel

теля Бейнса Дуно, на всеки, който е пожелал да учи, и е била казана да ѝ представи на много места в Съединените щати.

Радостта от рисуването, градинарството, походите, пеенето на духовни песни помагаше много на Ерна да преодолява житейските изпитания. Нейният дом в Леверет, Масачузетс, беше винаги отворен за гости, с които тя споделяше знанията си, спомените си, свързани с Учителя, и простичките си вкусни ястия. Да танцуваш Паневритмия в нейната прекрасна градина, сред цветята, беше преживяване, което не може да се опише с думи.

Учителя беше казал на Ернестина, че ще превежда беседите. Тъй като по онова време тя работеше за „Байер“, правейки симултанни преводи, Ерна предполагаше, че ще превежда словото на Учителя на немски. Но след преместването в САЩ думите на Учителя я насочиха в ново направление. Когато Ерна стана достатъчно сигурна в добрия си английски, тя започна да превежда беседи и лекции на Учителя. Богатото наследство от преведени от нея книги включва: „The New Humanity and the High Ideal“ (Sunrise press, 1969), „The Master Speaks“ (Sunrise press, 1970), „The Brother of the Smallest Ones“ (Bialo Bratstvo, 1993), „Panerhythmy—Supreme Cosmic Rhythm“ (Bialo Bratstvo, 1999 and 2004), „The Wellspring of Good“ (Kibea, 2002), „Prayers, Formulas, Devotional Songs“ (Bialo Bratstvo, 2006), „The Blossoming of the Human Soul“ – последната се подготвя за печат през 2012 г.

Последните думи на Учителя: „Една малка работа беше завършена добре.“ могат да бъдат отнесени и към нейния живот.

Съставили Антоанета Крушевска и Боряна Сталева-Акати¹

Биографичната справка е взета с разрешение от подготвяната за печат книга „The Blossoming of the Human Soul“

¹ Боряна Акати, дъщерята на Ернестина Сталева (1943–2010)